

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: *vedoucí práce*

Autor/ka práce: Tereza Termerová

Název práce: Místo spirituální sexuality v osobním rozvoji lidí v současném Česku

Vedoucí práce: Barbora Spalová

Oponent/tka: Tereza Sedláčková

Navržené hodnocení: A

Charakteristika práce

Práce je relevantně zasazena do nesourodého pole, do něhož sociální vědy spiritualitu umisťují. Autorka si poučeně všímá, že sexualita se teprve od konce minulého století lopotně vymaňuje z pevného biomedicínského rámování a přelévá se do různých dalších polí, přičemž neopomíjí politický náboj, který sociálně vědná tematizace sexuality s sebou jaksí zatím nevyhnutelně nese. Její terén konkrétní školy a v návaznosti na něj několika dalších kurzů pohybujících se na pomezí spirituální sexuality a osobního rozvoje se sice tváří relativně depolitizovaně, ovšem jak si autorka sama všímá, politické napětí, které téma ve společnosti vyvolává, je zde neustále přítomné.

Cílem práce je nahlédnout na teorii i praxi (zvláště pak praxi) spirituální sexuality s pomocí csordasovského fenomenologického instrumentáře somatických způsobů pozornosti, což je dle mého názoru instrumentář zvolený velice vhodně, protože teoreticky i metodologicky zvýznamňuje právě tu část světa a jeho zakoušení, kterou zvýznamňují rovněž protagonisté spirituální sexuality. Samotná analýza je založena na terénních poznámkách z kurzu Umění milovat, na citacích z rozhovorů a z mediálních prezentací zkoumaného světa. Analýza je pečlivá, neuspěchaná, věrná terénu, svědomitě se zabývá jednotlivými aspekty vtěleného vědění, které se v rámci hnutí spirituální sexuality učí, zkouší, vyvíjí a konfrontuje s dosavadním vtěleným věděním praktikantů. Kapitola o intencionalitě pak rekapituluje vnímané změny self směrem k sobě, k okolí, ke společnosti. Terezina pozornost k nejednoznačnosti, otevřenosti a reflexivnosti tak, jak se objevují v terénu, je ocenění hodná, rozhodně si práci nezjednodušuje tak, že by se snažila očist'ovat zakoušené do jasných konceptů, jak to někdy dělají její respondenti. Naopak je stále pozorná k různým výkladům, nedorozuměním a diskrepancím, nesnaží se vydestilovat svět spirituální sexuality kamsi mimo každodenní sociální svět. Její práce je dobrým etnografickým přínosem pro studium jak současné západní spirituality (ať už ji budeme charakterizovat jako new age,

transpersonální směry či globalizace východních spiritualit), tak obecněji pro proměny vztahů self a moderní společnosti. Také aplikace fenomenologické perspektivy je zdařilá.

Práce je odborně, formálně, jazykově (až na občasný překlep) i stylisticky na velice dobré úrovni.

Náměty k diskusi

1. Csordas vychází víceméně rovnocenně z Merleau- Pontyho jako z Bourdieua a snaží se tak fenomenologii propojit s dosavadním poznáním sociálních věd. V Terezině práci se postupuje od zakoušení k (tělesnému) vědění a ke složitému napojování tohoto nově získaného vědění do struktur každodenního světa. Perspektivu by ale bylo možné i obrátit a ptát se, jak struktury každodenního světa vytvářejí prostory či dispozice pro to, aby někdo šel na kurz Umění milovat?
2. Některé tělesné praktiky autorka přirovnává táborovým hrám, jiné jsou podobné postupům z moderního tance, z meditace. Alfou a omegou je spontánnost, uvolnění, kreativita, intuitivnost, hlavně se zbavit veškerých vtělených mechanismů sebekontroly. Trochu jako vědomý rauš. Co znamená objevování a dávání prostoru tělesnosti v mnoha oblastech našeho života? A nevytváří tento imperativ spontánnosti nové mechanismy sebekontroly?

Celkové hodnocení práce: Práci považuji za řemeslně, teoreticky i lidsky výborně zvládnutou a navrhuji hodnotit ji stupněm A.

Datum: 4. 9. 2019

Podpis: Barbora Spalová